

Ціна договірна

ПОСТУП

ЩОДЕННА ЛЬВІВСЬКА ГАЗЕТА

ЦИТАТА "ПОСТУПУ"

Всяке дерево, що не родить
доброго плоду, рубають і у
вогонь кидають

ВІД МАТЕЯ(7:19)

РОСІЯНИ РАХУЮТЬ
ЗАГИБЛИХ
ІЧКЕРІЯ

Російсько-чеченська війна торкнулася й України. За повідомленням Бі-Бі-Сі, до Севастополя, який і досі залишається головною базою російського Чорноморського флоту, прибув "груз-200" з тілами трьох морських піхотинців та військового журналіста. У воєнних діях на чеченській землі бере участь бригада морської піхоти ЧФ. Нова Кавказька війна може спричинити ускладнення політичної ситуації у Криму. Після терактів у Москві та Волго-донську помешкання, у яких проживають російські військово-службовці у Севастополі, було взято під охорону. У той же час представники Меджлісу неодноразово пікетували приміщення штабу ЧФ, українські та кримсько-татарські молодіжні організації – консульство РФ у Сімферополі, протестуючи проти дій російських військових в Ічкерії.

Продовження – стор. 5

ВБИВСТВО "АРКАНА"
БЕЛГРАД

В суботу, біля 17 години за місцевим часом, у ресторані белградського готелю "Інтерконтиненталь" було вбито президента Партії Сербського Воз'єднання, лідера парамілітарного угруповання "Тигри" й одного з найбагатших людей СР Югославії – Желька Ражнатовича, більше відомого під прізвиськом "Аркан". Українські спортивні вболівальники знають його ще як власника футбольного клубу "Обіліч". Похорон "Аркана" відбудеться завтра.

Продовження – стор. 5

КУЧМА В КРАКОВІ
ПОСПОЛИТА

Учорашній день Президент Леонід Кучма присвятив своєму давньому другу, президентові Польщі Александрові Квасневському. Зустріч відбувалась у Кракові, що зайвий раз підкреслювало якнайменшу формальність їхнього офіційного побачення. Розмови між українською та польською сторонами зводились до оцінки нової оборонної доктрини Росії, чеченського конфлікту, утворення російсько-білоруського союзу та проекту нафтопроводу Одеса-Гданськ. Із задоволенням поспілкувавшись у форматі "в чотири ока", президенти запросили до розмови і членів своїх делегацій. Леонідові Даниловичу, зокрема, допомагав підтримувати розмову про більш активні економічні відносини з європейським сусідями секретар Ради національної безпеки й оборони Євген Марчук.

Продовження – стор. 4

НОВА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА В КИЄВІ

Вже відправлено першу Літургію

Кость ЧАВАГА
ЗА ЗБРУЧЕМ

На самого св. Василя Великого відправлено першу службу Божу в стінах храму Василіянського монастиря, який будують у центрі Києва. Його фундамент заклали рік тому біля Львівської площі, Екзарх Києво-Вишгородський Кир Василь Медвіг, ЧСВВ, посвятив тоді наріжний камінь. А минулої п'ятниці він же очолив першу Архиєрейську Святу Літургію у вже зведеній церкві. З цієї нагоди прибули ченці з Василіянських монастирів Галичини. Розділити їхню радість прийшли священники і вірні з обох київських парохій УГКЦ, Сестри Василіянки і Сестри Службениці, котрі трудяться в Києві, представники влади та інтелігенції.

Автором нової церкви св. Василя великого і монастиря Отців Василіян є колишня львів'янка, професор Української Національної академії мистецтв (УНАМ) Лариса Скорик.

"Я віддавна просто марила про здійснення мрій: щоби змінилися обставини і стало можливим будувати церкви, – каже пані Скорик. – Все життя чекала на цю мить, бо найбільша мрія архітектора, якщо він справді таким є, – звести храм. Я щаслива, що дочекалася цього часу. А друга мрія – щоби в столиці України була, врешті-решт, греко-католицька церква. Адже у Києві багато греко-католиків – ціла колонія. У здійсненні задуму нам чимало посприяв пан Іван Салій, який тоді був мером. Отже, у 1990 році нам вдалося виклопотати земельну ділянку для будівництва церкви поряд з УНАМ – на давньоруському місці, що має назву Копирів Кінець. Звідси відкривається чудова панорама на Щекавицьку гору, на всю найдавнішу топографію Києва. З архітектурної точки зору, щоправда, наша ділянка доволі складна, бо знаходиться над Петрівським яром. І який би об'єкт на цьому місці не будували, обов'язково потрібно зробити укріплення ґрунтів, щоби згодом не було зсуву. Проте хто не використовує такі схили для будівництва (а особливо сакральних споруд), багато втрачає. Тоді ж відразу й подумала, що в цьому місці згодом можна буде збудувати цілий духовний комплекс – світлицю, недільну школу, читаль-

Світлина автора

ню і залу, де мали б змогу зустрічатися не лише греко-католики, але й ті, хто нам симпатизує. До речі, в минулому неподалік вже була дерев'яна греко-католицька церква. Після І Світової війни уряд України дозволив її перевезти з Галичини, щоби галичани, що були в Києві, могли задовільнити свої духовні потреби".

Лариса Скорик спробувала реалізувати свій задум у сучасній специфіці формотворення і традиційних матеріалів. Монастирські стіни мимуровано з "теплої" (темної) цегли, що виділяється із навколишньої забудови, але притаманна місцевому краєвиду – це за княжих часів подібні вежові форми мала дерев'яна церква, фундаменти якої розкопали на цьому ж Вознесенському узвозі.

Керівник будівництва Григорій Міна розповідає: "Будівельно-монтажні роботи загалом завершені. Тепер працюємо всередині, треба ще змонтувати електрообладнання, водопід, каналізацію. Вчасно надходили якісні матеріали, нема претензій до фінансування. Правда, були деякі складнощі з організаціями, які ведуть нагляд за

будівництвом: різними спеціалістами, що займаються протизсувними роботами".

Неважко здогадатися, кому вадилася греко-католицька церква в центрі столиці України. "Київські ведомості" 19 серпня 1999 року вмістили цілу шпальту своїх "расследований", намагаючись кинути тінь на автора проекту та досвідчених будівельників, що звели десятки висотних споруд на Дніпрових схилах. Щомісяця сипалися попередження та штрафи. Проте ніщо не змогло зупинити будову.

Пан Міна твердо переконаний, що саме конструктивне і проектне вирішення монастирського комплексу є слушним. "Під церквою, – каже він, – забито 50 20-метрових паль. Водночас вони є підпірною стіною. Перепад від верхньої межі ґрунту до підніжжя споруди – 9-10 метрів. Зверху палі надійно скріплені й становлять надійну основу для стін будинку. На кожному поверсі запроєктовані та виконані якісні пояси з монолітного залізобетону, що підсилює конструкції для перекриттів".

Закінчення – стор. 4

ГАРАНТ КОНСТИТУЦІЇ – ІНІЦІАТОР ЇЇ ЗМІН

Любка ПЕТРЕНКО
РЕФЕРЕНДУМ

Леонід Кучма вирішив не зволікати з подоланням плебісцитного Рубікону. Заледве Центризборчком повідомив про наявність 3,9 мільйона підписів на підтримку референдуму, як глава держави уже підписав указ про його проведення 16 квітня. Що ж, він обіцяв суспільству продемонструвати жорстку гру "нового президента", і, будьте певні, це той випадок, коли обіцянка не перетвориться на цяцянку.

Повідомлення про президентський указ пролунало в суботу, його аж ніяк не можна назвати несподіваним. Але, тим не менше, мало який народний депутат, почувши про факт підписання указу, не вхопився за серце. Думки про референдум, а особливо про його наслідки, стикають холодним потом чолами парламентаріїв. Втрата депутатської недоторканності, скорочення парламентських крисел, поділ на дві камери, позбавлення Верховної Ради права самостійно приймати Конституцію, надання президентові додаткових прав для розгону законодавчого органу – хто з депутатів не скривився, передбачаючи таку невтішну перспективу. Ну, хіба би в їхні ряди затесався прихований адепт ідеології Леопольда фон Захера-Мазоха.

Тож не дивно, що ВРУ всіма правдами й неправдами пручалася такому розвитуковій події. То намагалась улагодити президентське серце, без проблем затвердивши прем'єром Віктора Ющенка та створивши пропрезидентську парламентську більшість, то з відчаю вдавалась до контратакуючих випадів у бік Банкової, ухвалюючи постанову про мораторій на проведення референдумів. Але тільки сліпий міг не вгледіти у цих діях депутатів визнання власного безсилля. Ще в листопаді своїм силовим прийомом з перенесенням інавгурації до Палацу "Україна" всенародний обранець недвозначно дав зрозуміти простим народним обранцям, що з ними він більше не церемонитиметься. Баста!

Перший канал українського телебачення не припиняє у кожній інформаційній чи аналітичній програмі (та й в усіх решта) "опускати" парламент нижче за підлітук. Епігети й метафори так і линуть з блакитного екрану, "дотепні" ведучі змагаються у красномовстві, порівнюючи депутатів як не зі звірюкою, то з хвойдами. Народ тішиться, йому це до вподоби. Зрештою, саме він – головний суб'єкт державної влади – вже двічі надавав мандат довіри Леонідові Даниловичу, те, що він підтвердить свій вибір і 16 квітня, майже ні в кого не викликає сумнівів. Кучма відчув, що це його зоряний час. Парламент можна чавити, аж поки з нього не витечуть останні соки опору, щоб витворити з них п'янкий не-

ктар необмеженої влади. Гарантові Конституції бракувало лише преси, яким і має стати референдум, чи, точніше, його результати.

І хай дехто з політологів стверджує, що результати референдуму, хоч і дають у руки президента козирну карту, але не дають ходу. Ну, наприклад: зміни Конституції, навіть якщо їх забажає народ і підтвердить свою волю на референдумі, все одно треба проводити через парламент. Для когось ситуація може видатися патовою. Але хто б то на пострадянському просторі вдавався в такі правові тонкощі, та ще й коли є карт-бланш від народу. Ну, хай навіть заапелює якийсь правдошукач до Конституційного Суду – так і там же люди не дурні, бачать, за ким правда, за ким слава, зрештою, кому Бог помагає.

У цій ситуації виникає лише одне питання: чи піде Кучма далі й ініціюватиме проведення виборів уже до нового двопалатного парламенту десь на осінь цього року? От це вже навряд чи. Бо, по-перше, ще одні вибори можуть обернутися просто фінансовою катастрофою для держави. А по-друге, президента, який отримає згаданий прес, цілком задовольнить статус-кво. Бо ж гляньте самі, як нинішній депутатський склад уже чемно вилаштувався у зручну позу й звабливими рухами тіла дає главі держави маячок, мовляв, прошу пана, ми готові до корисної і приємної співпраці.

НИНІ В ПОСТУПІ

ХТО В ЯКОМУ
ФОНТАНІ ВОДУ
СВЯТИТИМЕ

Вирішували до сьогодні

Стор. 2

ХЛІБ І ДАЛІ
ДОРОЖЧАТИМЕ

Стор. 2

ЧИ БУДЕ У ЛЬВОВІ
МІЖНАРОДНИЙ ВОКЗАЛ

Стор. 2

ОПЕРАТИВНИКІВ
ВЗЯЛИ НА ХАБАРЯХ

Стор. 2

ЕКСПЕРИМЕНТ ДЛЯ
ВОДІЇВ

Стор. 3

У МЕЖАХ АЕРОПОРТУ
ПРОКИНУВСЯ
ВУЛКАН

Стор. 5

ВЧЕНІ
ДОСЛІДЖУЮТЬ ЛИСТ
СВЯТОГО ПАВЛА

Стор. 10

НОВІ СКАНДАЛИ НАОМІ

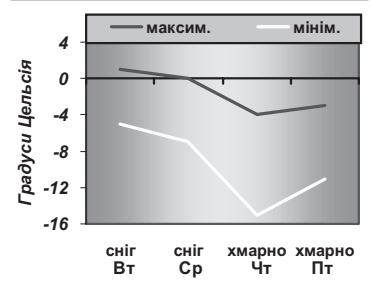
Стор. 12

КУРСИ ВАЛЮТ

18.01.2000	НБУ
1 долар США	5,4604
1 марка ФРН	2,8181
1 євро	5,5117

17 січня в обмінних пунктах Львова найдорожче продати долари можна було по 5,50 грн. (просп. Свободи, 29); найдешевше купити – по 5,50 грн. (вул. Січових Стрільців, 2)

ПОГОДА У ЛЬВОВІ

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

ВАТ АТП «АГРОТРАНССЕРВІС»

М. Львів, вул. Горолацька, 367а
тел.: (380 922) 97-15-20
899-755
т./факс: 97-15-19